

वंशजा, स्त्री, (वंशे जायते इति । जन् + उः + टाप् ।) वंशरोचना । इति शब्दरत्नावली ।
 (अस्या गुणाः यथा,—
 “वंशजा दृढवी दृष्ट्या बल्या स्वाही च श्रौतला ।
 लब्धाकाशस्वरन्वासद्ययपित्तसकामलाः ।
 हरेत् कुष्ठं त्र्यं पाण्डुं कषायं वातकफजित् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 वंशतण्डुलः, पुं, (वंशजातस्तण्डुलः ।) वैश्वयवः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशधान्यं, स्त्री, (वंशस्य धान्यम् ।) वैश्वयवः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशनालिका, स्त्री, (वंशनालीदृश्यस्या इति ।
 वंशनाल + टन् । टाप् ।) वंशी । इति शब्द-
 रत्नावली ।
 वंशनेत्रं, स्त्री, (वंशस्य नेत्रं) इत्युत्पत्तम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशपत्रः, पुं, (वंशस्य पत्राणीव पत्रायस्य ।)
 नलः । इति राजनिर्घण्टः । (वंशस्य पत्रम् ।)
 वंशस्य दले, स्त्री, (हरितालम् । यथा,—
 “तालकं वंशपत्राणां कुशाकसलिले चिपेत् ।
 सप्तधा वा जिधा वापि दध्यन्नेन च वा पुनः ।
 शोधयित्वा पुनः शुष्कं सूक्ष्मेतच्छुलाकृतम् ।
 ततः श्रावके पात्रे स्थापयेत् कुशलो भिषक् ॥
 बदरीपत्रकस्त्रेण चन्निगेपच कारयेत् ।
 अद्वयाभमधःपात्रं तावज्जाला प्रदीयते ॥
 स्थाङ्गश्रीतं सप्तद्वयं माणिक्याभो भवेद्वयः ॥”
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे कुशाधिकारे ।)
 वंशपत्रकं, स्त्री, (वंशपत्रमेव । स्वार्थे कन् ।)
 हरितालम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १२४ ॥
 वंशपत्रकः, पुं, (वंशस्य पत्रमिवाकृतिरस्यति ।
 इत्यर्थे कन् ।) सुद्रमस्यविशेषः । इति शब्द-
 माला । वंशपाता माह इति भाषा । नलः ।
 श्वेतेशुः । इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशपत्रपतितं, स्त्री, सप्तदशाक्षरपादच्छन्दो-
 विशेषः । यथा,—
 “दिदुस्तिनिवंपत्रपतितं भ र न भ न ज गेः ॥”
 उदाहरणम् ।
 “नूतनवंशपत्रपतितं रजनिजलजवं
 पत्रं सुकुम्भं । मौक्तिकमिवोत्तममरकतमम् ।
 एष च तं चकोरनिकरः प्रपिबति सुदितो
 बान्धवैव चन्द्रकिरबेरन्तकमिव ॥”
 वंशपत्रचरितेति केचित् । वंशदलमिति शम्भौ ।
 इति हन्दीमञ्जरी ।
 वंशपत्री, स्त्री, (वंशपत्र + गौरादित्वात् डीष् ।)
 नाडीहिङ्गुः । लब्धविशेषः । तत्पर्यायः । वंश-
 दला २ शीरिका ३ जीर्णपत्रिका ४ । अस्या
 गुणाः । समधुरत्वम् । शिशिरत्वम् । पित्तारक्त-
 दोषनाशित्वम् । रज्यत्वम् । पशूनां दुग्धदायि-
 त्वम् । इति राजनिर्घण्टः । तत्पर्यायगुणाः ।
 “वंशपत्री वैश्वपत्री पिक्वा हिङ्गु शिवाटिका ।
 हिङ्गुपत्रीगुणा विश्वैर्वंशपत्री च कौर्मिता ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥

वंशपीतः, पुं, (वंशः वंशपत्रमिव पीतः ।) कण-
 गुमगुलुः । इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशपुण्या, स्त्री, (वंशस्य पुण्याणीव पुण्याणि
 यस्याः ।) सहदेवीलता । इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशपूरकं, स्त्री, (वंशस्यैव पूरकमस्य ।) इत्यु-
 त्पत्तम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशरोचना, स्त्री, (रोचते इति । रुच + नन्त्या-
 दित्वात् ऋः । टाप् । वंशस्य रोचना ।)
 खनामखातवंशपर्यस्थितश्चेतवर्षाविधिविशेषः ।
 वंशलोचन इति भाषा । तत्पर्यायः । लक्-
 श्मीरा २ । इत्यमरः । २ । ६ । १०६ ॥ वंश-
 लोचना ३ । इति भरतः । तुगाक्षीरी ४
 सुभा ५ वंशी ६ वंशजा ७ । इति रत्नमाला ।
 क्षीरिका ८ । इति शब्दरत्नावली । तुगा ९
 लक्ष्मीरी १० सुभा ११ वंशक्षीरी १२ वैश्वी
 १३ लक्ष्मीरा १४ कर्मरी १५ श्वेता १६ वंश-
 कपूर्वरोचना १७ तुङ्गा १८ रोचनिका १९
 पिङ्गा २० वंशशर्करा २१ । अस्या गुणाः ।
 कृचत्वम् । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । हिमत्वम् ।
 रक्तमुद्गिकारित्वम् । तापपित्तोदिकहरत्वम् ।
 इति राजनिर्घण्टः । अपि च ।
 “वंशजा दृढवी दृष्ट्या बल्या स्वाही च श्रौतला ।
 लब्धाकाशस्वरन्वासद्ययपित्तसकामलाः ।
 हरेत् कुष्ठं त्र्यं पाण्डुं कषायं वातकफजित् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 वंशलोचना, स्त्री, (वंशरोचना । रस्य लः ।)
 वंशरोचना । इति हेमचन्द्रः । अस्या गुणाः ।
 “कषायमधुरा कृत्वा वातघ्नी वंशलोचना ।
 तुगाक्षीरी चयन्वासकावन्नी मधुरा हिमा ॥”
 इति राजवल्लभः ।
 वंशशर्करा, स्त्री, (वंशस्य शर्करेव ।) वंशलोचना ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशशलाका, स्त्री, (वंशस्य शलाकेव दाटोत् ॥)
 बीबामूलम् । इति हेमचन्द्रः । २ । २०० ॥
 (वंशनिर्मिता शलाकेति मध्यबोपी समाचः ।)
 वंशनिर्मितशलाका च ।
 वंशस्तनितं, } स्त्री, द्वादशाक्षरपादच्छन्दो-
 वंशस्वलिं, } विशेषः । यथा,—
 “वदन्ति वंशस्वलिं जतौ जरी ॥”
 उदाहरणम् ।
 “विलासवंशस्वलिं सुखानिलेः
 प्रपूयं यः पञ्चमरागसुहृद्विन् ।
 ब्रजाङ्गनामपि मानशालिनां
 जहार मानं च हरिः पुनातु वः ॥”
 वंशस्तनितमपि कापि । इति हन्दीमञ्जरी ।
 वंशार्थं, स्त्री, (वंशस्य अर्थम् । प्रथमजातत्वात् ।)
 वंशाङ्कुरः । इति राजनिर्घण्टः ।
 वंशाङ्गचरितं, स्त्री, (वंशस्य अङ्गचरितम् ।) वंश-
 चरित्रवर्णनम् । तत्तु पुराणस्य पञ्चलक्षणात्-
 मंतलक्ष्यविशेषः । यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।
 “समोचं प्रतिपद्ये वंशी मन्वन्ताराणि च ।
 वंशाङ्गचरितेति पुराणं पञ्चलक्ष्यम् ॥”

(यथा, भागवते । ६ । १ । ४ ।
 “तेषां वंशं पृथग्ब्रह्मन् । वंशाङ्गचरितानि च ।
 कौर्मियस्य महाभाग ! निर्यं शुश्रूषतां हि नः ॥”)
 वंशाङ्कुरः, पुं, वंशस्याङ्कुरः । वंशीर कौंडा इति
 भाषा । तत्पर्यायः । करीरम् २ वंशाङ्गम् ३
 यवप्रलाङ्कुरः । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्त-
 त्वम् । अम्लत्वम् । कषायत्वम् । लघुत्वम् ।
 श्रौतलत्वम् । पित्तस्राहकच्छत्रत्वम् । रूचि-
 कारित्वम् । तत्पर्यायो निर्गुणत्वम् । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 वंशिकं, स्त्री, (वंशीदृश्यस्येति । टन् ।) अङ्गुर ।
 इत्यमरः । २ । ६ । १२६ ॥
 वंशिका, स्त्री, (वंशिक + टाप् ।) अङ्गुर । इत्यमर-
 टीकायां भरतः । वंशी । इति शब्दरत्नावली ॥
 वंशी, स्त्री, (वंशः कारयल्लेगादस्याः । अच् ।
 गौरादित्वात् डीष् ।) सुरली । इति शब्दरत्ना-
 वली । वंशी इति भाषा । (यथा, काव्यचक्रि-
 कायाम् ।
 “निर्मिता कापि गोपीनां कुलश्रीलविनाशिनो ।
 विधिना पामरेण्येन न वंशी सुरवेरिभः ॥”)
 कर्षचतुष्टयम् । इति राजनिर्घण्टः । वंशी-
 वाद्यस्य विवरणम् । यथा,—
 “तालेन राजते गीतं तालो वादित्रसम्भवः ।
 गरीयस्तेन वादिनं तच्चतुर्विधमुच्यते ॥
 ततं शुभिरमागहं चनमिदं चतुर्विधम् ।
 ततं तन्मोगतं वाद्यं वंशाद्यं शुभिरं तथा ।
 चर्मोपनहमागहं चनं तालादिकं मतम् ॥”
 शुभिरं यथा,—
 “वंशीद्य पारीमधुरीतित्तरीशङ्ककाहलाः ।
 तोदुहीसुरलीतुङ्गाशङ्ककाखरनाभयः ॥
 शङ्कं कापालिकं वंशचर्मं वंशस्तथा परः ।
 एते शुभिरमेदास्तु कथिताः पूर्वस्वरिभिः ॥
 वर्तुलः सरलश्चैव पर्यदोवविपर्यन्तः ।
 वैकवः खादिरो वापि रक्तचन्दनजोद्यवा ॥
 श्रीलक्ष्मजोद्य यौवर्षो द्वादिदन्तमयोऽपि वा ।
 राजतस्तान्मणो वापि कौहजः स्फाटिको-
 २ यवा ॥
 कनिहाकुलितुल्येन गर्भैरन्वुक् शोभितः ।
 शिष्यविद्याप्रदीपेन वंशः कार्थी मनोहरः ॥
 वंशित्वेव मतोऽपीति मतङ्गस्तुनिरोदितम् ।
 ततोऽन्वोऽपि तदाकारा वंशा एव प्रकीर्तिताः ॥
 तत्र त्वङ्गा शिरोदेशादधो द्विमितमङ्गुलम् ।
 पुत्काररन्ध्रं कुर्वीत मितमङ्गुलिपर्यन्था ॥
 पञ्चाङ्गुलानि संलब्ध्या ताररन्ध्राणि कारयेत् ।
 कुण्यात्तथान्तरन्ध्राणि सप्तसंख्यानि कौशलात् ॥
 बदरीबीजतुल्यानि संलब्ध्यार्द्धाङ्गमङ्गुलम् ।
 प्राग्गोर्ध्वान्नं कार्यं खरादौर्गदहेतवे ॥
 विकथकेन कला देया तत्र सुखरता भवेत् ।
 पञ्चाङ्गुलीयं वंशः स्वादेकैकाङ्गुलिद्विहितः ॥
 षडङ्गुलानि नाष्वा स्यात् यावदष्टादष्टाङ्गुलम् ।
 पुत्कारताररन्ध्रस्य यावदङ्गुलिमन्करम् ।
 तदेव नाम वंशस्य बाधकैः परिकीर्तते ॥